22 Gospod napove Svojo smrt

Tretja nedelja po Veliki noči

Janez 16,16-23:

»Še malo in me ne boste več videli, in spet malo in me boste videli.« Tedaj je nekaj njegovih učencev govorilo med seboj: »Kaj pomeni to, kar nam pravi: 'Še malo in me ne boste videli, in spet malo in me boste videli' in kaj: 'Grem k Očetu.'« Govorili so: »Kaj pomeni, kar pravi – 'malo'? Ne vemo, kaj govori.« Jezus je vedel, da so ga hoteli vprašati, in jim je rekel: »O tem se sprašujete, ker sem rekel: 'Še malo in me ne boste videli, in spet malo in me boste videli'? Resnično, resnično, povem vam: Jokali in žalovali boste, svet pa se bo veselil. Vi boste žalovali, toda vaša žalost se bo spremenila v veselje. Žena na porodu čuti žalost, ker je prišla njena ura. Ko pa rodi, se ne spominja več tesnobe zavoljo veselja, ker se je človek rodil na svet. Tudi vi ste zdaj žalostni. Toda spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in veselja vam nihče ne bo vzel. In tisti dan me ne boste ničesar spraševali. Resnično, resnično, povem vam: Če boste kaj prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal.

10. marec 1872

Tudi v tem poglavju Sem, podobno kot v prejšnjem, Mojim učencem že dal okusiti, kako se bo godilo z njimi, ko jih Bom moral zapustiti, in ne bodo več pod Mojim vidnim vplivom in Mojim vodstvom.

V Janezovem 15. poglavju Sem Sebe primerjal z vinsko trto in Moje učence z mladikami, ki lahko obrodijo plodove, dokler ostajajo povezane s trto.

V tem primeru Sem jim pokazal usodo tistih, ki bodo od Mene odpadli, in jim rekel, da so grešniki samo tisti, ki vedo, kaj delajo in kaj morajo verovati, pa vendar delajo nasprotno, medtem ko nevedni niso krivi. V prispodobi Sem jim predstavil, da tisti, ki veruje v Mene, ni hlapec Moje zapovedi, temveč njen prostovoljni izvajalec, torej ni Moj brezvoljni podložnik, ampak prijatelj, ki sledi nasvetom prijatelja! Povedal Sem jim, da bodo, če bodo hoteli slediti Mojemu nauku, prišli v spor s svetom in da jih bo svet, medtem ko jih bom Jaz ljubil, obsipal s sovraštvom. Poleg tega pa Sem jim dal upanje, da bodo, ko jih bo Moj duh zavaroval, imeli dovolj nadomestila v duhovnih užitkih, če se bodo posvetnim postopoma odpovedali.

Vse to Sem moral Mojim učencem vnaprej povedati; kajti niso še slutili, kaj in kakšno bo pravzaprav njihovo poslanstvo. Preveč so še živeli pod vplivom Moje osebnosti in čeprav so vsak trenutek priznavali: "Mi vemo, da si Ti poslan od Boga!", niso imeli nobene prave predstave o Mojemu poslanstvu, niti o pomembnosti Mojega prihoda, niti oddaljene slutnje o obliki in pomenu Mojega odhoda domov; kajti bili so ljudje in mislili so po človeško. Zaradi tega Sem bil tudi prisiljen pogosteje govoriti o Mojem odhodu domov, in prav to poglavje Mojega ljubljenca Janeza govori o tem, kako Sem moral ponovno pripravljati Moje učence na dogodke, ki se bodo kmalu zgodili.

Govoril Sem jim o Mojem odhodu, o Moji ločitvi in jim pojasnil nujnost; vendar je bilo prav tako, kakor stoji v tem poglavju: "Jaz bi vam imel še veliko za povedati, toda vi tega še ne morete prenesti!" Zato so bile Moje besede za njih skrivnostne, zaradi česar tudi navedenega izreka niso mogli razumeti, enako kot naslednjega: "Še malo in Me ne boste več videli, in spet malo pa Me boste videli; kajti Jaz grem k Očetu."

Kako bi bilo možno, da bi Moji učenci verovali, da bi Me lahko ujeli ali celo ubili, ko so vendar videli kolikokrat Sem ušel vsem nevarnostim in jih znal preprečiti? Kako bi jim lahko prišlo na pamet, da bi lahko nekoga, ki je poslan od Boga ubili!? Vse, kar Sem govoril o Mojem povišanju, o Mojem odhodu, o Mojem Ponovnem Prihodu, jim ni bilo dojemljivo, dokler jih ni trda resničnost še preveč prepričala, kako resnične so bile Moje besede. Šele po teh dogodkih so razumeli, kaj sem bil Jaz, in kaj svet.

To, kar Sem Mojim učencem v tistem času pogosto govoril o Božjem kraljestvu, o važnosti Mojega nauka in ravnanju po njem, kar Sem jim tudi razložil z zgledi, kako se bo godilo tistim, ki se bodo oddaljili od Mene in Mojega nauka, vse to govorim že stoletja v vseh jezikih in s tisočimi raznovrstnimi dogodki sveta. Vsem kličem: "Ne zapustite Me; kajti brez Mene ni nobene tolažbe in nobenega zveličanja na svetu!" In kot Sem Mojim učencem napovedal Mojo ločitev, toda upanja jim vseeno nisem vzel, da Me bodo po kratkem času spet videli, prav tako kličem tudi vam in vsakemu verujočemu: "Ne zapusti uhojene poti! Kajti pot, ki vodi stran od Mene je tema, in srečen boš, če Me boš po tavanju naokrog ponovno ugledal." Gorje pa tistim, ki bodo svoj obraz popolnoma obrnili stran od Mene! Ti gredo po poti teme, grobe materije, kamor spadajo dolgi procesi očiščevanja, da bodo izgubljeno zopet pridobili in tisto, kar so teptali z nogami, spet izravnali.

Mojim učencem Sem sporočil, da to leži v Mojemu zemeljskemu načrtu, če jih Bom zapustil. Vnaprej Sem jim povedal, da jih Bom v začetku samo na kratko zapustil, da se bodo navadili Mojo osebnost dalj časa pogrešati; toda obljubil Sem jim, da jim Bom, kot nadomestilo za grenko izgubo Moje vidne prisotnosti, poslal tolažnika ali Božjega Duha.

Če včasih ljudem prav tako kličem: "Ne zapustite Me!" je to tudi mišljeno tako, kot nekoč pri Mojih učencih z besedo: "Ne obupajte, če Me v kratkem ne boste videli!" To pove toliko kot: "Moj otrok, ne obupaj zaradi Moje odsotnosti, če bodo nastopili trenutki, v katerih se bo svet in njegovi dogodki kopičili nad teboj, in če ne boš več čutil Moje roke in nič več slišal Mojega glasu! Če te bo svet za tvojo vdanost poplačal s posmehovanjem, sovraštvom in preganjanjem, vzdrži! Kmalu Me boš spet videl, čutil in slišal, - Me prepoznal v govorici narave, ponovno začutil v obračanju dogodkov in slišal v nežnem glasu znova doseženega miru v tvojem srcu!"

Kot Sem Mojim učencem napovedal, da bodo morali prestati grenke ure bolečin, se to nanaša tudi na vsakega verujočega, ki je bolj privržen Meni, kakor svetu. Vendar Moja ponovna vrnitev v trdo preizkušeno srce človeka, ter v njegovo, po dolgem času borbe, doseženo trdno prepričanje, da podobno kot sonce, četudi ga zatemnijo oblaki, vendar na koncu zmaga in veličastno vsepovsod razširjajoč dobra dejanja, zopet stopa naprej - vse to bo grenke prestane bolečine spravilo v pozabo in utrdilo vero in zaupanje v Mene.

Poslanstvo Mojih učencev po Mojem odhodu je bilo preveč resno in je moralo biti utrjeno tudi v prenašanju trpkosti. Najprej so se morali navaditi na Mojo odsotnost, da so lahko potem nastopili s samostojnim delovanjem.

Enaka šola, skozi katero so šli Moji učenci, je tudi sedaj pot vsakega posameznika, ki hoče slediti Mojim stopinjam in stopinjam Mojih učencev.

Učencem Sem povedal: "Svet vas bo sovražil in preganjal, ker vi niste od sveta!" In Mojim sedanjim otrokom moram zaklicati enako; kajti čim bolj Me bodo ljubili in Mi sledili, tem bolj bodo prišli v nesoglasje s svetom in z večino ljudi, dokler ne Bom z dogodki tudi njih pripravil, da bodo sprejemljivi za nekaj boljšega.

Te posledice so prvič naravne in drugič potrebne; kajti, ni lahko postati otrok Stvarnika vse vidne in nevidne narave.

Če hoče otrok v duhovnem pogledu napredovati, mora priti s svetom in navadnimi vsakdanjimi ljudmi vedno bolj v razdor. Sovraštvo sveta raste z ljubeznijo do Mene. Zato ne obupajte, če Me nekaj časa ne boste videli; kmalu Me boste zopet ugledali!

Včasih vas moram zaradi vaših moči pustiti same; saj morate preizkusiti, če ste resnično sposobni javno in brez strahu priznati to, kar vas je pri branju Mojih besed tako zelo navdušilo. Nastopiti mora vprašanje, koliko se bojite sveta.

Ne mislite, da imate tako veliko junaško hrabrost, kakor se vam to pogosto dozdeva! Poglejte Mojega apostola Petra! V vrtu Getsemani Me je branil z mečem in po kratkem času Me je zatajil. Če lahko Peter greši, si lahko mislite, kako bo izgledal vaš pogum v trenutku odločitve. Zato morajo večkrat priti takšne okoliščine, ki vas morajo okrepiti in utrditi vero v Mene. Če Me zataji tisti, ki Me osebno pozna, kaj naj bi potem pričakoval od vas, ki Me niste nikoli videli, temveč Me poznate samo po nežnem glasu vaših src!?

Zato vas moram večkrat pustiti same, da se borite s svetom in okoliščinami, da boste lahko izmerili, kaj ste že dosegli in kaj vam še manjka.

Vedno mislite na besede: "Volja je močna; toda meso je šibko!" Te so pomembne in popolnoma označujejo človeško naravo. V trenutku navdušenja verjamete, da bi lahko naložili slona na vaša pleča, vendar pa vam je v trenutku izpeljave pogosto

nadležna že muha.

Zato tudi marljivo raziskujte v vaših srcih, koliko ljubezni in zaupanja posedujete tako, da če boste kdaj občutili Mojo navidezno odsotnost, ne obupajte, temveč z zaupanjem čakajte ponovno srečanje z vašim vodnikom in Očetom!

Če ste spoznali svoje lastne slabosti, se boste zavedli, koliko ljubezni je potrebno, da bi praktično izvedli, kar se vam v čutnem življenju zdi pogosto tako lahko; šele potem boste popolnoma spoznali pot, ki vodi k Meni. Potem boste tudi spoznali, kakor nekoč Moji učenci - vzgajani zaradi Moje odsotnosti - koliko je potrebno, da izpolnite vaše poslanstvo kot človeško bitje in kot Moj otrok v najožjem pomenu besede.

To vam govorim vsem v opozorilo, da se ne boste čutili v vaši sanjski predrznosti sposobni nositi bremena, katerim niste dorastli. In za tolažbo, da bi vas v težkih okoliščinah in odnosih, pri navidezni odsotnosti vašega nebeškega Očeta, opominjalo, kaj je On nekoč dejal Svojim učencem: "Še malo in vi Me ne boste videli, in v kratkem, Me boste zopet videli!" Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige